

forslag, nemlig om en Forlystelsesskat, som slet ikke vil kunne indbringe noget i indeværende Aar, og hvor den højtærede Minister har, om jeg saa maa sige, udpønsket et nyt Skatteobjekt. Det have vi følt os foruroligede over. Vi kunne jo ikke vide, hvad den højtærede Finansminister kunde finde paa i Morgen eller i Overmorgen. Det kan være udmærket, maaske endog bedre end Forlystelsesskatten, men vi vide ikke, hvad det er, og saa er det, vi gerné ville se, om der ikke skulde være en eller anden Plan bagved, for ikke at blive alt for overraskede med mer eller mindre aandrige Indfald, som den højtærede Minister kunde faa paa Skatteomraadet. Derfor er det, vi have bedt, om vi maatte faa en Plan, men det, vi hidtil have set, peger ikke i nogen som helst Retning, som den højtærede Minister selv siger, det maa betegnes som tilfældigt og vilkaarligt.

Formaalet med mit Foredrag i Gaar har været at paavise, at vi i Finansaaret 1909—10 have haft en Underbalance af 31 Mill. Kr. eller, hvis man, hvad man selvfølgelig er berettiget til, vil tage Tabet ved Bankgarantien og ved Den sjællandske Bondestands Sparekasse med, af 39 Mill. — jeg regner nu med 31 Mill. Kr. I 1910—11 ere vi sikre paa at faa ca. 30 Mill. Kr.s Underbalance, og i 1911—12 er det ogsaa ret sikkert, at vi faa 30 Mill. Kr.s Underbalance, naar Statsregnskabet en Gang kommer — jeg siger virkelig Underbalance, uden Hensyntagen til Forbrug af Aktiver. Naar jeg undtager de ekstraordinære Forsvarsudgifter, saa ere disse Budgetter og hint Statsregnskab normale, og det er hidtil ikke modsagt fra den højtærede Finansministers Side. Vi maa betragte de Aar som normale med Undtagelse af de ekstraordinære Udgifter til Militærvæsenet under § 26. Dernæst har jeg sagt til den højtærede Finansminister, at naar jeg fremtidig angav 20 Mill. Kr. som det mindste Underskud, saa var jeg vistnok 5 Millioner under det sandsynlige. Den højtærede Finansminister har ikke — hvad han saa har ment om denne Sag — modsagt denne Udtalelse fra min Side, og saa længe han ikke modsiger den, tillader jeg mig at antage, at han tiltræder den. Men nu paastaar den højtærede Finansminister, at han er i Uvished om 6 Mill. Kr.; det er altsaa de sidste 6 Millioner af det Tal, som muligvis er det Tal paa 25 Mill. Kr., som jeg tænker mig, muligvis et andet Tal. Jeg er ikke i Uvished om Underbalancen, men vi faa nu at se. Det er i alt Fald givet, at vi skulle endnu mindst

et Aar gaa med Underbalance og med stor Underbalance paa Budgettet. Det kunne vi ikke forhindre, det kan desværre mit Parti ikke modsætte sig, men vi maa lægge Ansvarét for, at vi endnu skulle gøre det i mindst et Aar, over paa den højtærede Regering. Vi have i Oktober forrige Aar sagt vor bestemte Mening i saa Henseende, og den gengav jeg i Gaar. Men det, vi have faaet Underretning om i Dag, er, at vi til Efteraaret kunne vente Forslag om Forhøjelse af de direkte Statsskatter og Forslag om Forhøjelse af de indirekte Afgifter, særlig af Forbrugsskatterne. Dette have vi noteret os, og Høje vil saa indrette sig med det for Øje i den tilbageværende Del af Samlingen.

J. Pedersen: Jeg skal paa dette Tidspunkt indskrænke det, jeg har at sige, til en ganske kort Bemærkning. Det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) bor i en stor By, en By, som af og til antyder, at den har lidt af Hovedstadsfor-nemmelser, og det overraskede mig derfor ikke, da det ærede Medlem fra dette ophøjede Stade med megen Overlegenhed saa ned paa en sølle Sognekommune og de ringe Forhold, under hvilke der maatte være at arbejde i en saadan Kommune. Derimod undrede det mig, at det ærede Medlem vilde skildre Tilstanden der og gøre gældende, at disse smaa og smaalige Forhold, som vare der, vare saaledes indgroede i det nuværende Regeringsparti, at det ikke kunde se ud derover og ud over sine egne smaa Standsinteresser, Gaardmandsinteresser. Jeg havde tænkt at sige nogle Ord til det ærede Medlem derom, men da den højtærede Finansminister er kommen mig i Forkøbet, skal jeg ikke komme ind paa Gentagelser. Derimod skal jeg sige til det ærede Medlem, at den Maade, han opgør Militærudgifterne paa, er ikke fair og ikke oplysende. Det ærede Medlem udviklede for os, hvorledes Militærudgifterne stadig vare stegne efter Systemskiftet, og saa sluttede han med at sige: „Vi se altsaa, at vore Militærudgifter ere gaaede saa stærkt op, at de nu nærme sig stærkt til at udgøre Halvdelen af vore Indtægter. Det er de Kaar, som Militarismen har haft efter Systemskiftet“. Denne Fremstilling giver Indtryk af, at det ærede Medlem nu vil faa sine Tilhørere til at tro, at det er vore aarlige ordinære Militærudgifter, der ere stegne saaledes, at de nu ere naaede op til Halvdelen. Men det ærede Medlem ved jo godt, at saaledes forholder det sig ikke.